

(134)

Hermita dimarts, 5 - XI - 50

Maria mesa ben mesa: El diumenge al tard vaig rebre la teva carteta, junt amb totes les de casa. Avui prou tenia interès en incloure'n alguna per Cervera i la de Vilanova, però no tinc pas temps. Començo aquesta i l'acabaré justet per tal que la prengui un xicot que aquesta tarda s'arribarà a Fonten. Ja miraré de fer-les i incloure-tes en la pròxima. No esperis les meves, per contestar-los-li, particularment fet tot veigut una tarja per Cervera i els dies que le marcad, i els moments estan bé. D'acord, mocosota meua?

L'ara de nou al tema de la setmana passada. Ja el diumenge en uns mots et deia el que he triat. L'informació que aquell xicot portà del poble ha resultat certa. Avui al matí vaig anar a veure a la madame i un digné que el divendres abans, de sortir en cercà per dir-me que partia i t'escrivís dient que no virguessis! Avui a la tarda ens convidà a un refresc de despedida i un digné que ho sentia molt, jo li vaig dir que era igual que ja estàvem fets a l'ata. En fi ja veus el resultat. No ho sento molt. Ho sentiria més si hagués estat en una altra casa. Sapiguem però, mocosota meua, salutacions, i petons als meus.

Salutacions i petons als meus

De a tu, mocosota meua, el petonets
meus bonics del sempre teu *Pere*

sota nova, que el teu Pepe està disposat a cercar una solució si les perspectives de sortida no milloren o romanen com fins ara. Què farà? Ho veurà. Aquí, no es tranquilaria que pogueris vindre. Hi han paletes, etc. i segurament mancarà algi. Ja ho veurà. Si aquí no, ben se així rebri papers nous (ja et deia que tindrà el contracte de treball) demanaa permís, anirau-me a Montauban i a Toulouse per veure com està la cosa. En aquesta última població hi han mes Compagnies de T. que estas molt bé i viuen en règim de gran llibertat. Sejos el que diguis de la sortida a Mèxic, miraria d'impressar-li i allavors parlaria amb la mestra o amb qui fos per encar-te a tu un treball adequat. Pot menys seguir com fins ara. Es sent el que ha passat. Ho sento pel fet que tu requies els meus consells hauràs parlat a tu mateix i segurament que aquesta t'havia aconsellat que vindries. Ja en diràs el que. Solament jo ara no em vell Findre aquesta preocupació. Estiguis tranquil·la que s'atejarà la cosa del Camp i no pensis per tornar-li. La solució de C^{ia} de T. ja l'havia pensat. Si interessa el cas és en cercar persona que pugui fer-me entrar a la que m'interessa i això ho és

pas difícil crec jo. Aí, malgrat que les coses per el
patri semblen que millorin vindran dies més negres
i de resistència difícil. Començaran les pluges i les
neus i allavors la gent tornarà a desesperar-se
i parlar de nou de deixar això. Jo vaig a cercar la
solució abans no vingui el que sé i si la trovo la
posaré en pràctica tot seguit. Tot estudiat per tal
de no caure a les alambres de nou. Heu aquí el
que penso. Reben algunes cartes i malgrat que per
la premsa no diguin res de la cosa de Mèxic, aquesta
marxa abant. En més d'un departament han estat
cridats els qui treballaven i els han dit que decidissin
per retornar a Espanya o emigrar a Mèxic. En el pri-
mer cas han estat ja conduïts al dia següent, en el
segon són traslladats a un Camp. Això té la seva im-
portància, car pel que es veu volen treballar la cosa
des de Camps. Ja estaria bé si milloressin les condi-
cions de vida dels nadius, ara no que altí es creient.
És salvarem nosaltres que estem treballant a la
llengua, i crec que són als ríms que no dividen res de
moment. Veuem. Jo pron espero castes interessants per
no aquestes us veuen mai. Ja vindran, però. Ja ho

Dis-me francament qu'ha dit la Maman
al esposar-li la cosa de la terra sortida d'aquí. M'interessa
com pots pensar.
saps bones, sortirà d'aquí amb un pèrnis i veurà que
la ha per fora i amb cinc o sis dies, trèchu temps
suficient per a donar-me idees de les solucions millors.

Ah, Maria meua, una cosa que ja m'oblidava de dir.
Saps que m'hanir de comprar i arreglar tot requit?
Uns pantalons per treball, de classe barateta, de pana
o com vulguis. Vauj ben estripat i si t'inc que arribar
me al poble o obrir per alguna casa de pagj, t'inc que
pigar-me l'abric i a quets dies, he mat ja que aci fa
molta calor. Compra una cosa forta ni que no sigui
bonica, no importa. T'enviaré els diners tot requit.
ja que vull que tinguis al menys 500 francs. To en
t'indré el divendres, uns 600. Cada dia me'n ric, eh
Maria meua? No es poden pas corir. Són aquells que
en donarem al Camp de Bram i són de classe de-
lenta. Han servit uns tres mesos i s'estripen per tot
oncu com si estés la roba cremada.

Tu t'enviaré el dijous i et contaré me'coses, i vo-
dré dir-te que t'estimo molt i molt que cada dia
crée el meu engrament i que no pardo pas, la esperan-
ca en la felicitat que s'obra. Plejo. Sois la 12. Venen
ja la pent per dinar. Cuino a la canetera. Després afeço
la ure i faig el sopar a la cabana i a' una horeta de canu
que quan has fet foc, volar les patates etc., ja s'ha i heus
ací el secret que no en queda una estona com voldria per